

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

birželio

16 d.

Sėdadienis

Nr. 68 (3958)

KJIIIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Pasiekimai — ne priežastis nusiramimui

Baigiantis nelengvam žemėjimo laikotarpiui, „Ateities“ kolūkio žemdirbiai kruopščiai pasiruošę gyvulių ganymai. Buvo patirę kultūrinės ganyklos, suremontuoti jų aptvarai. Išgyla elektrinių užtvarų, kuriomis atitveriami maždaug trečdalis ganyklų aptvaro dienai, kad karvės mažiau sumindžiūtų ir geriau nuėstų žolę. Pastaruoju metu, kai dalyje aptvarų žolė peraugo, prieš ganant jai nupjaunama. Taip daroma Kalvelių ganyklose. Apvytusią žolę karvės noriai ēda. Ganyklose netrūksta vandens, druskos.

Pagerinus ganyklų eksploatavimą ir gyvulių priežiūrą, kolūkyje, nepaisant ilgą laiką nusistovėjusios kaitros, pieno išmilžiai pirmoje šio mėnesio pusėje nuosekliai didėjo ir praėjusią savaitę buvo 0,6 kg didesni, negu tuo pačiu laikotarpiu pernai.

Ilgą laiką „Ateities“ kolūkis atsilikdavo, sprendžiant karvių bandos didinimo uždavotus. Šiemet kolūkio valdyba pasirūpino įveikti šį atsilikimą ir įsigijo produktivių karvių iš gyventojų. Dabar karvių kolūkio bandoje tiek, kiek jų buvo planuota laikyti šių metų pabaigoje. Plečiant bandą ir keliant karvių produktyvumą, ateitiesiems pavyko padidinti pieno gamybą. Antai, praėjusią savaitę kolūkyje buvo primelžta pieno 2 proc. daugiau, negu tuo pačiu laikotarpiu pernai.

Nelengva buvo pasiekti šį gamybos prieaugį stambiaje kolūkyje, kur karvės ganomos penkiose ganyklose, dalis karvių Ćekonyse dar rišama, o melžiama rankomis. Čia įdėta daug kolūkio specialistų, karvių melžėjų pastangų. Bet... pasiekus pieno gamyboje gerą poslinkį, kažkodėl vis tik susilpnėjo ūkio specialistų dėmesys šiai gyvulininkystės šakai. Eksploatuojant ganyklas, tvarkant karvių bandos reprodukcijos reikalus, čia neišvengta klaidų, kurios ateityje, be abejo, sukels sunkumų, aprūpinant gyvulius pašarais bei keliant jų produktyvumą.

Anot kolūkio vyresniosios zootechnikės O. Cebatoriūnienės, anksčiausiai pradėta šienauti Kalvelių ganyklas. Antradienį, kai lankėmės šiam padalinij, šieno buvo iš ju išvežta labai nedaug, nuo plogo, prilįgstančio vieno aptvaro dydžiui. Kitur nupjauta žolė tebegulėjo pradalguose. Iš kitų ganyklų dar nebuvo įvežta nė vežimo šieno. Debeikių padalinijje tądien buvo ruošiamasi gaminti šieną.

Ūkiuose, kur ganyklas pradėta šienauti prieš dvi

savaites, kaip antai, „Aušros“, Levaniškio kolūkiuose, dabar ir daugelio aptvarų žolė sunaudota šienainio, žolės miltų gamybai. Porą kartų gausiau palijus, nušienautuose aptvaruose sparčiai stiebiasi atolas. Tuo tarpu ateitiesiai ganyklų šienavinimą neleistinai uždelsė. Antradienio vakare užklupus lietui, Kalvelių, Aušros ganyklose didžioji dalis nušienautos žolės tebegulėjo pradalguose. Vadinasi, aptvaruose atois atžels vėlai. Šio mėnesio antroje pusėje čia tiesiog nebus šviežios žolės karvėms ganyti, ir tai gali skaudžiai atsilipti jų produktyvumui.

Nusiramimo nuotaikos jaučiamos kolūkio zootechnikėse tarnyboje ir todėl, kad šios šakos specialistai nel neskaičiuoja, kokie išmilžiai kasdien gaunami iš atskirų karvių grupių, besiganančių ganyklose. Kai, pasitelkdamie pirminius dokumentus, atlikome paskaičiavimus, tai paaiškėjo, jog didžiausi išmilžiai — vidutiniškai 11,5 kg — praėjusį sekmdienį pasiekti Debeikių sektoriuje. Aušros ganyklose besiganančių karvių vidutinis išmilžis tądien buvo 0,6 kg mažesnis. Jei kolūkio specialistai turėtų po ranka šiuos skaičius, jie, be abejo, būtų priversti analizuoti, kodėl toje ar kitoje ganykloje karvių produktyvumas mažesnis ir kokius reikėtų rasti rezervus padėčiai gerinti.

Labai svarbu teisingai vertinti melžėjų pastangas, laiku paskatinti, viešai pagirti pirmaujančius šios profesijos žmones. Kai kolūkio pirminko pavaduotoja Dangulė Markus paklausė, kurios melžėjos pirmauja ganiavos metu, ji atsakė: — Tokių duomenų mes neturime. Pas mus įprasta susumuoti melžėjų soclenktyviavimo rezultatus, eiliniame ketvirčiui pasibaigus.

Ar nevertėtų pažvelgti į gyvulių auginimo lenktyvinimą kurybiškiau, nesilaikyti formalių kalendorinių rėmų? Mes nesilome būtina griauti kolūkio valdybos nustatytą tvarką, pagal kurią kiekvieno ketvirčio pabaigoje pirmaujančioms melžėjomis įteikiamos premijos. Kitas reikalas — ar tikslinga melžėjų darbo rezultatus lyginti, analizuoti tik tada, kai pasibaigs pirmasis pusmetis, formaliai sudedant į krūvą paskutinių tvartinio laikotarpio ir pirmųjų ganiavos mėnesių rodiklius. Ar ne geriau būtų lyginti darbo rezultatus ganiavos metu jei ne kas savaitę, tai nors kas mėnesį?

Kolūkio fermose iš tiesų netrūksta darbštuolių, nelengvomis sausrosingomis sąlygomis pasiekiančių

karvių produktyvumo rekordus. Daugiausia iš kiekvienos prižiūrimos karvės per gegužės mėnesį primelžė Petrė Miežienė — po 416 kg pieno, arba 160 kg daugiau, negu per tą patį mėnesį pernai. Šiai moteriai ganyklose teko itin daug triūso įdėti, nes jos, kaip ir kitų Ćekoniėčių, prižiūrimus gyvulius dar tenka melžti rankomis. Gero, kai padidėjo karvių produktyvumas per gegužės mėnesį debeikiėtės melžėjos Elenos Dagienės grupėje — ji vidutiniškai primelžė po 390 kg iš kiekvienos karvės. Tačiau šių ir kitų darbščiųjų moterų pasiekti rezultatai niekur viešai neskelbiami.

Gerinant karvių bandos reprodukciją, svarbu sudaryti tinkamas sąlygas jų sėklinimui. Negerai, kad sėklinimo kooperatyvo specialistas, navykęs į Aušros karvidę, randa ten niekieno neprižiūrimas rujojančias karves. Debeikių miestelyje vis dar neįrengtas punktas kolūkiečių ir kitų gyventojų karvių sėklinimui.

Greta skubiai sprendimų problemų norėtusi priminti kolūkio valdybai ir specialistams, kai kuriuos perspektyvinius racionalaus darbo organizavimo fermose klausimus. Antai, Puodžių ganyklose kergiamo amžiaus telyčios rišamos. Viena bėda — nelengva jas pagirdyti, aprūpinti druska. Šitopus šėrėjas Alfonsas Karosas per dieną paeiliui vežioja prie kiekvienos telyčios lovėly su vandeniu. Nepasirūpinta nušienauti dalį šių ganyklų, kad šio mėnesio pabaigoje telyčios ganytų šviežiame atole. Kita bėda bus, kai ri-

šamas telyčias teks pratinti karvių bandoje prie ganymo. Berods, nėra didelių kliūčių šias telyčias ganyti (taip pasitvarkius, šėrėjo darbas taplų lengvesnis). Reikėtų tik sutaisyti aptvarus, panaudoti elektrines užtvaras. Tiesa, būna sunkumų, atve-dant sėklinimui palaidas rujojančias telyčias. Kaip šį darbą organizuoti, galima pasimokyti iš „Svyturio“ kolūkio ar kitų ūkių gyvulių auginimo patyrimo.

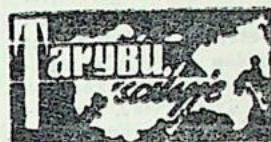
Prarėtėjusi žolė Aušros ganyklų kalvelių viršūnėse (ar ne čia bus viena žemės-nio karvių produktyvumo šiame padalinijje priežasčių?). Reikėtų pagalvoti, kaip išrėtėjusius plotelius atnaujinti, įsėjant gerai kalvose derančių žolių — liucernos ar esparceto.

Kolūkyje dirba nemaža jaunu gyvulininkystės specialistų. Kolūkio valdybai, vyriausiems specialistams reikėtų pasirūpinti šių žmonių iniciatyvos ugdymu. Bū-lų gera, kad šie specialistai ir fermų vedėjai nesijautų esą tik įsakymų vykdytojai, suprastų ūkio ateities perspektyvas, išmokyti savarankiškai rasti išelį iš pasitaikančių sunkumų. Tokiu atveju kolūkio vyr. zootechnikai Danai Ezeliskienei atkristų daug smulkesni kasdienių rūpesčių, o išvykus jai atostogauti (kaip tai pasitaikė šiomis dienomis) ganyklose ir fermose vyrautų geresnė tvarka.

A. Kalinauskas
Anykščių rajono žemės ūkio valdybos vyr. zootechnikas,
D. Binkys
„K. d.“ koresp.

Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos istorijos ir visuomeninių mokslų mokytojai Ona Skairienė rūpestiū netrūksta, nes komunistė šalia savo tiesioginio darbo turi daug visuomeninių įpareigojimų. Ji išrinkta rajono politinio švietimo metodinės tarybos pirmininke, vadovauja rajono istorijos bei visuomeninių mokslų mokytojų metodiniam rateliui, dalyvauja kitame visuomeniniame darbe. Ona Skairienė taip pat renkama rajono liaudies teismo liaudies tarėja. Ir dabar į teisingumo vykdyimo postą liaudies teisme vėl išrinkta pedagogė komunistė Ona Skairienė.
Vyta. Bagdono nuotr.

„Dvigubai padidėjo Dneprodzeržinskio (Dnepropetrovsko sritis) susivienijimo „Azot“ pajėgumas, pirma laiko storus rikiuotėn amoniako kompleksui. Jis kasmet duos 450 tūkstančių tonų produkcijos, iš kurios bus galima pagaminti 2 milijonus tonų trąšų. Naujajį kompleksą aptarnauja dešimteriojai mažiau žmonių, negu senaji.

Platus žemių melioravimas įgalino sparčiai plėsti ryžių auginimą. Šiais metais šalies ūkiai ryžiais apėjo daugiau kaip 580 tūkstančių hektarų drėkinamų laukų — gerokai daugiau negu pernai. Įsteigtos didelės ryžių auginimo zonos Saurės Kaukaze, Volgos žemupyje, Ukrainos pietuose. Vidurinėje Azijoje. Praėjusiais metais

bendras derlius viršijo 2 milijonus tonų.

Charkovo srities žemdirbiai, plačiai naudodami elektrinius retinulius, baigė retinti cukrinių runkelių pasėlius visame 114 tūkstančių hektarų plote. Maždaug tūkstantis mechanizuotų grandžių pradėjo papildomai tręšti augalus mineralinėmis trąšomis, pūrena tarpueilius. Geriausių cukrinių runkelių auginimo pavyzdžiu šiemet siekiama gauti po 400—500 cent cukrinių runkelių iš hektaro.

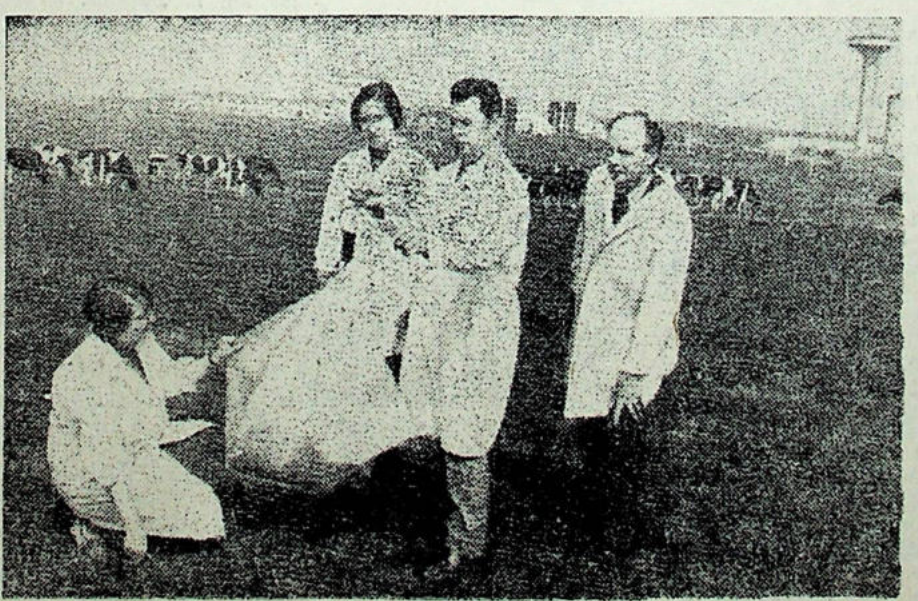
Aukštai Kirgizijos kalnuose esančiuose bitynuose jau kopiamas medus. Tianšanio bitininkai, per trejus penkmečio metus padvigubinę medaus, pikio, vaško gamybą, šiemet kalnų pievose, soduose ir miškuose pastatė apie 250 tūkstančių avilių. Įsteigti keturi tarpūkiniai bitininkystės susivienijimai, penki tarybiniai ūkiai, kurie dabar dirba pagal mokslininkų sudarytą vieningą programą.

Izobilnio cukraus fabriko darbuotojai į kompleksinį pasiruošimo naujam derliaus nuėmimo sezonui planą įrašė tokį punktą — sutaupti minutę kiekvienos automatinos iškrovimo metu. Tai įgalins Stavropolio srities cukrinių runkelių auginančius ūkius maždaug trimis paromis anksčiau nuimti ir nvežti derlių.

Projektinį pajėgumą viršijo tarpūkinis gyvulininkystės kompleksas Buturlinovkos rajone (Voronežo sritis). Kasdien jis patiekia 20 tonų kiaulienos. Voronežo srityje dabar veikia 27 tarpūkinės imonės, kurios duoda du trečdalius visos kiaulienos.

Kemerovo srityje tiesiama labai galinga elektros tiekimo linija, kurios įtampa 1150 tūkstančių voltų. Jos pirmoji eilė, kurios ilgis apie 300 kilometrų, sujungs Beriozovskio valstybinę rajoninę elektrinę su Kuzbaso pramonės imonėmis. O kai ims veikti galingos Ekibastuzo ir Kansko — Ačinskio kompleksų termofikacinės elektrinės, naujasis energetikos tiltas sujungs Sibirą su Uralu

(IASS-ELTA)

Gyvulininkystės mokslinio tyrimo instituto Baisogaloje mokslininkai plačiai gvildena gyvulių šėrimo problemas. Jie paruošė tobulėnę šienainio gamybos technologiją ir pateikė rekomendacijas ūkiams, kaip ją taikyti. Ieškoma būdų, kaip gaminti briketus iš džiovintos aukštoje temperatūroje žolės, kaip padidinti baldymų kiekį pašaruose.

NUOTRAUKOJE: (iš kairės į dešinę) instituto laborantė D. Krištanaitienė, veterinarijos gydytoja L. Veivytė, vyresnysis mokslinis bendradarbis, žemės ūkio mokslų kandidatas S. Marčiūskas ir eksperimentinio ūkio vyriausiasis zootechnikas A. Morikis nustato pašarų kiekį ganykloje.
I. Zebrausko (ELTA) nuotr.

Sveikatos apsauga — mūsų rūpestis

Savo profesinę šventę Anykščių rajono medikai sutinka siekdami gerinti medicininį gyventojų aptarnavimą, visokeriopai rūpindamiesi jų sveikata ir darbingumu. Dabar rajono gyventojų sveikatos apsaugos sargyboje dirba 93 gydytojai, 296 vidurinio medicinos personalo, o visa medicinos darbuotojų šeima išaugo iki 700. Vien rajono centre esančioje ligoninėje turime 235 lovas ligoniams. Centralizavus ir radiofikavus greitąją medicinos pagalbą, susidarė galimybė tiekti geresnę ir kvalifikuotesnę pagalbą vaikams ir suaugusiems. Be to, rajono gyventojams stacionarinę pagalbą teikia Svėdasų, Troškūnų ligoninės, kuriose dirba turintys didelį darbo stažą gydytojai M. Kamarauskienė, G. Kiškienė. Gal būt, šiais metais pablogėjo stacionarinės pagalbos tiekimas Kavarskio zonos ligoniams dėl užsitęsusių ligoninės kapitalinio remonto, bet mes tikime, kad statybininkai neužilgo užbaigs darbus, ir šiemet veiks stacionaras.

Metų iš metų mūsų kolektyvą papildo jauni gydytojai, chirurgai, terapeutai, pediatrai. Greta jau patyrusių mūsų darbuotojų, kaip K. Kaikaris, B. Seneckienė, A. Lukoševičius, stropiai dirba A. ir A. Valavičiai, D. Vainas ir kiti jauni specialistai. Jie mokosi iš patyrusių gydytojų, aktyviai dalyvauja kolektyvo visuomeniniame gyvenime.

Greta patyrusių medicinos seserų P. Zygienės, G. Pulauskienės nuosirdžiai darbuojasi J. Repeckaitė, S. Žvikaitė. Tai jų triūsio, rūpestių dėka mes girdime tariamus padėkos žodžius visam kolektyvui.

Rajono gydymo-profilaktikos įstaigos kas metai aprūpinamos nauja diagnostikos ir gydymo aparatu, slaugos inventoriu. Šiemet ligoninėje įkurtas naujas fiz-

kultūros kabinetas, kuriame atliekamas atstatomasis gydymas masažu, judesių, poįvairių lūžimų, poįvairių pėrių nervų susirgimų tonizavimas. Išsiplečia rentgenologinių tyrimų apimtys ir kokybė, nes mūsų rentgenologai, kaip G. Pukienė ir V. Martinkus, pastoviai keldami savo kvalifikaciją, įdiegia į praktiką naujus diagnostikos metodus. Išsipleitė ir mūsų fizioterapijos kabineto darbo apimtys, kuriame vadovauja mylinti savo darbą gyd. M. Mikalajūnienė.

Rajono vaikų gydytojų kolektyvui vadovauja palyginus neseniai atvykusi gyd. pediatrė R. Bitinienė. Tai jos rūpestio ir karto viso kolektyvo dėka sumažėjo vaikų mirtinumas, įdiegiama į gydymą praktiškai nauji gydymo ir diagnostikos metodai.

Rajono gydytojai ir vidurinio medicinos personalas, atsisraudami nuo darbo, kelia dalykinę kvalifikaciją respublikinėse bazėse. Jau šiais metais mūsų gydytojai pabuvojo Vilniaus ir Kauno klinikose, kur taikomi pažangūs darbo metodai ir įgyvendinami pas mus. Organizuojami konkursai geriausiai medicinos felderei, geriausiai med. seseriai išaiškinti, kas dar labiau įpareigoja medicinos darbuotojus dirbti geriau ir intensyviau, norint iškovoti šiuos vardus.

Rajono sanitarinės-epidemiologinės stoties kolektyvas, vadovaujamas gyd. D. Sprindžiukienės, stengiasi, kad mažėtų infekciniai susirgimai, kiltų sanitarinė kultūra.

Medicinos darbuotojų dienos proga norisi palinkėti rajono medikų šeimai kuo geriausios sėkmės nelengvame darbe, dar geresnių laimėjimų sveikatos apsaugos srityje.

A. BRAZENAS

Anykščių rajono centrinės ligoninės vyr. gydytojo pavaduotojas gydymo reikalams

Moka dirbti, moka ilsėtis

Budinčius žmonių sveikatos sargyboje, pasiruošusius bet kuriuo metu atskubėti pas ligonį medikus dažniausiai mes esame įpratę matyti pasipuošusius baltais chalatais gydymo įstaigose. Tačiau daugelį Anykščių rajono centrinės ligoninės medikų tenka susitikti ir meno saviveiklos vakaruose, ir sporto varžybose, įvairiuose kituose kultūriniuose-masiniuose renginiuose. Prieš keletą metų buvęs entuziastų susibūrė į sporto kolektyvą, ir medikai jau dažnai dalyvauja visuose sportiniuose renginiuose, išsikovodami net prizines vietas. Medicinos darbuotojų komandoje — rajono PDG daugiakovės prizininkai, šachmatų čempionai, respublikos medicinos darbuotojų spartakiados stalo teniso varžybų nugalėtojai. Sportininkai, vadovaujami gydytojo-terapeuto Eimanto Skačkausko, sėkmingai kultivuoja tinklinį, slidinėjimą, automobilio sportą, krepšinį, turizmą bei kitas sporto šakas. Entuziastai gydytojai pediatrai Romualdas Zekas, Lėdina Kaušpėdaitė, chirurgas Giedrius Klimkevičius, gydytojas-terapeutas Sarūnas Stibys, gydytoja-ginekologė Stasė Krasauskienė, dantų technikas Antanas Kruopienis ir kiti, kaip teigė E. Skačkauskas, sportuoja ne vien siekdami pergalų, o

darbingos nuotaikos, sveikatos, malonaus poilsio, nes visa tai duoda sportas.

Gražia tradicija tapo organizuoti medikų žiemos sporto šventę. Jos metu vyksta slidinėjimo, šaškių, dvipūdės gijos kilnojimo, virvės traukimo varžybos, jėgas išbando įvairiuose atrakcionuose. Sėkmingai medikai pasirodo ir respublikiniuose turistų sąskrydžiuose, rajoniniuose komjaunimo ir jaunimo sąskrydžiuose „Tų dienų slovē nešblės“.

Ligoninės vyr. medicinos sesuo Julija Uzdronienė, akuserė Aldona Šiaučniūnė, medicinos sesuo Danutė Balaišienė, rajono Raudonojo kryžiaus draugijos pirmininko pavaduotoja Irena Palevičienė ir kitos susibūrė į moterų ansamblį, kuriam jau ne kartą už skambias dainas plojo žiurovai.

Chirurgai Dalius Vainas, Giedrius Klimkevičius, gydytojai pediatrai Romualdas Zekas, Lėdina Kaušpėdaitė, gydytojas terapeutas Eimantas Skačkauskas — estradinio ansamblio solistai. Nors šis kolektyvas gyvuoja dar visai neseniai, tačiau respublikinėje medicinos darbuotojų meno saviveiklos apžiūroje jau pelnė pirmąją vietą.

Vyt. Bagdonas
„K. d.“ koresp.

Eilinio koncerto metu. Vaidina vyr. medicinos sesuo Julija Uzdronienė ir „Greitostos med. pagūbos“ masinės vairotojas Jonas Sniuka.

Medikų estradinio ansamblio nariai susirinko į eilinę repetitiją.

Autoriaus nuotraukos

Mokyklinio valso naktis

Gal būt žmogus prasideda tada, kai pradeda mylėti ir neapkęsti? O gal tada, kai pradeda kovoti? (J. MACEVICIUS)

Jau nužydėjo pirmosios gėlės, jau nugriaudėjo pirmasis griautinis. Jau, rodos, toli liko ir gamtos atbudimo stebuklai (po tokios neįprastai šaltos ir gilių žiemos). Juk visi stebėjome, kai per vieną naktį pražydė baltos kaštonų žvakės, kai, dar nepusėjus birželiui, išplaukė rugiai, liepos sukravė žiedus, o jazminai jau šypsosi savo baltomis kekėmis... Matant šita grožį, sieloje darosi šviesu...

Taip prasidėjo pirmasis vasaros mėnuo. Taip prasideda mūsų, mieli abiturientai, pirmoji savarankiško gyvenimo diena, vasara, metai...

Susirinkę į savo išleistuvių vakarą, jūs paskutinį kartą šoksite mokyklinį valsa, visi kartu lauksite aušros, pirmųjų saulės spindulių... Susirinkote į degtę, linksmi ir laimingi, nes dar mokykloje, dar lyg ir mokiniai, o ryt... Ryt jau įsiliesite į gretas tu, kurie augina duoną, slato namus, tiesia kelius. Tapsite gyvenimo kūrėjais.

Jūs išeinat, bet išeidami dar pažiūrėkite, sustokite ir pamastykite. Matote, mokykloje sėdi dvi kartos — tėvai ir vaikai, mokytojai ir mokiniai. Jūsų žvilgsniai susitikia. Vieni iš jų gyvenimo keliais jau praėjė ne vieną dešimtmetį, jau žino skonį ir gerio, ir blogio. O kiti tik stojate ant savarankiško gyvenimo slenksčio... Susitikio jūsų žvilgsniai, suspaudė širdis — išsiskyrimas! Vyresnieji norėtų apkabinti jus, perspėti, pasakyti, patarti... Iškilmingas aktas jau skelbiamas pradėtu. Perskaitomas pedagogų tarybos nutarimas apie tai, kad jūs baigėte vidurinę mokyklą... O šalia tėvai, motinos, broliai,

seserys, mokytojai, čia pat dar ir klasės vadovas, o ryt jau nieko šito nebus... Šalia manęs stovi tėvas, kurio pirmasis sūnus, pats vyriausias šeimoje, baigė mokyklą. Ir tėvas nedrąsiai jaučiasi. Jam iš atminties dar neišblėso jo paties išleistuvių vakaras, toji nuostabi mokyklinio valso naktis... Jis stebisi, jaudinasi, kad nepastebėjo, kaip užaugo sūnus. Ka jis jam dabar pasakys? Kokiais žodžiais palydės į kelionę? O štai toliau stovi tėvas, kurio jau paskutinė šeimoje duklė, pati jauniausioji, ilgai visų mažiausioji vadinama, jau eina atsiimti brandos atestatą. Jos tėvas taip pat jaudinasi, stebisi — taip greitai prabėgo gyvenimas. Nepastebėjo. Užaugo vaikai.

Matai, kaip greitai bėga laikas, kaip skuba gyvenimas, mielas abiturientai!... Todėl mintys, mintys... Pasimetę tarp jų ir anksti šiais metais nužydėjo kaštonai, ir jų baltos žvakės... Matai tik jaunystę, uerimą, gėles rankose, kurias atnesė mokytojai, motinai, tėvui... Vyresnieji žiūri į jus, mieli abiturientai: žiūri laimingi,

džiugūs ir liūdni. Sypsosi, bet ir ašaros taip negiliai. Žiūrėk, viena kita ir rieda per skruostą. Tik nė vienas tur būt nepaaiškina, ko joje daugiau: džiaugsmo, mėlės, skausmo, ilgesio ar sielvarto.

Jūs išeinat pasitikti gyvenimo, savojo laiko, ateities, savojo kelio. Iš vaikystės jums kalbėjo, kad prieš jus atviri visi keliai. Tai tikrai taip. Bet dabar atėjo laikas, kai iš tų „visų“ reikia išsirinkti vieną — vienintelį — savąjį. Atėjo laikas pirmojo tikrai suaugusio žmogaus sprendimo. Žinokite, tik darbštumas, žinios, noras dirbti savo liudžiai padės tau teisingą kelią išsirinkti.

Kartais jauni klausia, ar sunku ugdyti savyje suaugusio žmogaus atsakomybę? Nesunku, jei kelsite sau suaugusio žmogaus reikalavimus. Matysite, jums bus keliama tokie reikalavimai. Ką jūs bedirbsite, kuo jūs bebūsime. Tai ne įžaidimas, ne noras jums pakenkti — tai normalus reikalavimas suaugusio: atsakyti už save, atsakyti už viską. Dalis iš jūsų tapsite studentais. Žinokite, kad žodis „studentas“ reiškia besistengiantis, uolus.

nukeltai 4 pusl.

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

NUGALETOJAI VEL PIRMIEJI

Prasidėjus trečiajam gegužės dekadai, Seimenos kolūkyje ėmė sukilti žolės milty agregatas, pirmasis Vilkaviškio rajone. Pernai vienu agregatu čia pagaminta 955 tonos žolės milty ir kapojų (geriausias rodiklis respublikoje).

Pirmosiomis šienapjūtės dienomis mašinisto Z. Pličio vadovaujami žmonės dirbo dviem pamainomis. Paaugus žolei, pažymi „Pergalės“ laikraštis, agregatas pereis prie įprasto darbo ritmo: trim pamainomis.

KYLA MAZEIKIŲ TERMOFIKACINĖ

Mazeikių termofikacinės elektrinės statyboje, rašo „Pergalės vėliava“, montuojamas turbogeneratorius, pirmasis garo katilas ir kiti įrenginiai, kurie trečiame šių metų ketvirtyje turi stoti riškuotėn. Ši elektrinė, primena laikraštis, tieks Naftos perdirbimo įmonei energiją, garą, karštą vandenį. Pirmasis katilas duos per valandą 420 tonų garo, turbi-

nos galingumas — 80—100 irėgavų (maždaug kaip vienu Kauno hidroelektrinės turbinų kartu paėmus).

LIETUVISKO SILKO GAMINTOJAI

Prieš ketvirtį amžiaus Panevėžyje buvo padėti „Lino“ kombinato pamatai. Jubilėjaus išvakarėse, pranešė „Panevėžio tiesa“, jo kolektyvui 22-ą kartą įteikta TSRS lengvosios pramonės ministerijos ir šios šakos darbuotojų prisaugungos CK perėinamoji raudonoji vėliava.

„Lino“ susivienijimo įmonės per metus dabar išaudžia apie 30 milijonų kvadratinų metrų audinių. Didėnė pusė jų kasmet atnaujinama. Mazdaug ketvirtadalis audinių žymimi kokybės penkiaburiais.

Kombinate išaugo šaunių darbo pirmūnų. Verpėja Marytė Beriozova ir audėja Aldona Drusytė tapo sąjunginio konkurso nugalėtojomis. Audėja Stasė Cepėnienė pelnė Socialistinio Darbo Didvyres ir respublikos nusipelnusios jaunimo globotojos vardą. (ELTA)

KOLEKTYVINIS
DARBAS

Neretai Anykščių krašte apsilanko poetas Gediminas Astrauskas, susitinka su žemdirbiais, darbininkais, inteligentija, moksleiviais. Visiems patinka satyriniai, paties poeto skaitomi posmai. Neperseniausiai G. Astrauskas lankėsi Androniško kolūkyje, deklamuodamas androniškiečiams savo eiles.

P. Jurkšto nuotraukoje: G. Astrauskas susilinkimo su androniškiečiais metu.

Paskutinis valsas

Iš bulgarų poezijos

IVANKA PAVLOVA

STEFANAS GECEVAS

„Žinau, žinau, kad ne-skambės varpelis, žinau žinau, kad šoku valsa paskutinį...“ — aidai per radiją daina. Bet kodėl ji tain sminga į širdį, kodėl?

„Birželio 17-ąją mes irgi šokom paskutinį valsa mokykloje...“

Tą dieną mokykla buvo pilna įvairiausių spalvų, ją užtvindė gražiausios darželio gėlės. Mums, išeinantiems, tada buvo linksma... Net tie mokytojai, ant kurių pykome per mokslo metus, dabar mums atrodė be galo geri, gražūs... Bet jų veiduose... Jų veiduose mes pamatėme daug gilių raukšlių, o anksčiau kažkodėl mes jų nepastebėdavom. Nepastebėdavome, kaip kasdien gilindavome tas raukšles ir jas daugindavome... Tada mes to nematėm...

„Stai mes jau akly salėje...“ Zvilgsniai nukreipti į sceną, kurioje — mūsų mylima auklėtoja... Sklinda linkėjimai, palaimimai mums, paliečiantiems mokyklą, o aplinkui vien gėlės... Stai jau ir vidurinio mokslo baigimo atestatai rankose. Rankose — vienuolikos mokslo metų darbo vaisiai.

„Ei! — pagaliau pagatvoji. — Juk šiandien paskutinė diena, o aš...“ Ir žydros, rausvos, žalsvos suknėlės nuplazdena į šokių salę... O čia gražus, švelnus dainininko balsas nusiurbia visų kitių balsų šurmuli. „Stai mano suolas — aš čionai sėdėjau, o štai lenta — čia pirmą raidę rašėm...“

Ir prieš akis atgyja pirmoji diena mokykloje. Gal būt daug kuo panaši į tą

paskutinę...

Ir tada mokykloje mirgėjo įvairiaspalvės gėlės, skambėjo šilti, padrašinantiys mokytojų žodžiai. Keista... Pirmoji diena mokykloje panaši į paskutinę... Bet tada mes tuoj pasijutom šio šviesaus rumo šeiminkais, o dabar... o dabar jau tik svečiai...

Prabėgo daugiau kaip vienuolika metų nuo pirmos dienos, pirmo žingsnio mokykloje... bet štai nuskambėjo daina, ir tu — vėl pirmokas. Tu vėl verki prie lentos, kai blogai pasakai žodį, tu — neklaužada, išdykėlis, mėgstas palampyti, pastumdėti kilus. Tu vėl jauči neužmirštamą pirmosios mokytojos rankų šilumą, vėl girdi jos švelnų balsą...

Prabėgo daugiau nei vienuolika metų, bet niekaip negali užmiršti tos pirmos klasės, to pirmojo suolo, kuriame tu sėdėjai...

„Salėje aidai daina... Sukasi poros... Sukasi... Soka savo paskutinį valsa mokykloje... Ir taip gera būtų šokti, jei jis nebūtų paskutinis.“

Pagaliam valsas nustojo aidėti...

Ir tu išėjai, palikdamas savo pirmąją suolą, savo pirmąją lentą, palikdamas vienuoliką savo gyvenimo metų, praleistų čia, šiame gražiame pastate, visada pilname klegesio, triukšmo, išdaigų.

Tu išėjai, ir laikas atvertė dar vieną tavo gyvenimo lapą... Ar bus tau lengva jį prirašyti tik gražiai, nesuteptant, nepalikant nė vienos dėmės?

Rita Vingilytė

Tikrasis mano gyvenimas

Kai lieku viena savo namuos, prasideda tikrasis mano gyvenimas. Ilgis tada mano antrinėje nuo įprastų šnekų, nuo šypsenų, nuo bendravimo su žmonėmis pavargusi. Kai lieku viena kambaryje tarp daiktų tylos, vėlė girdžiu, kaip minutės it širdis tyliai ir baikiškai plaka. Tada aš iš narvo paleidžiu savo dresiruotus žvėrelius — jausmus ir mintis, išsijaušiu mano galvoje tunojusias. Jos mėgsta baltą popierių ir vos tiklai jo sniege atsispaudžia tamsios jų pėdos. Prisaukia sapną ir juo apgaubia mano sutrumpėjusią naktį.

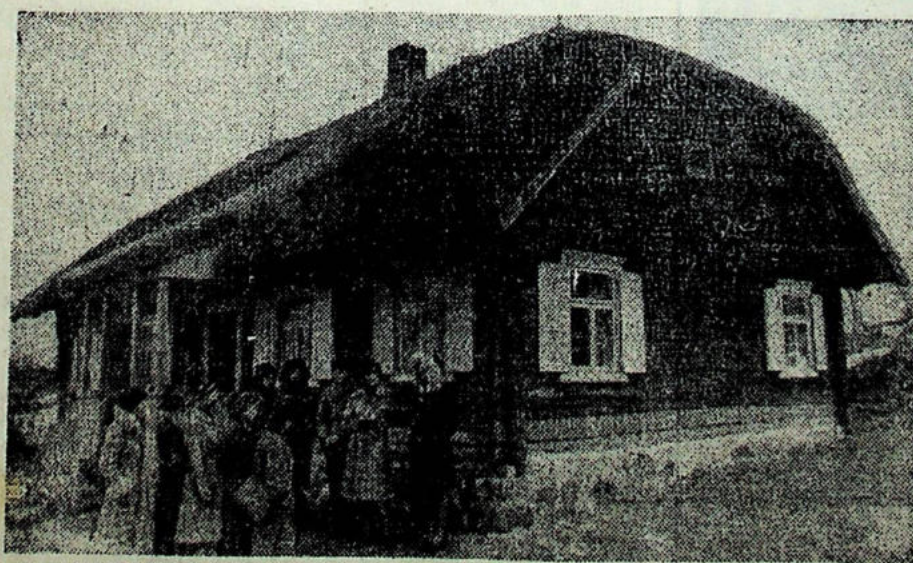
Vaikai

Vaikas su dviem kepalėliais duonos stabtelėjo priešais vitriną. Kažkur nuėjo tramvajai apkibę žmonių kekėmis. Geso po kaštonų šešėliais moterys išdažytai veidais. O ilgapiščiai neonai išsikerojusiomis šakomis apsikabino. Vaikas su dviem kepalėliais duonos, lyg su dviem geltonom žuvin stovėjo priešais didelę vitriną, savo žemės krante išmetęs mmarą, priešais jį teliuskavo bangos tos jūros, kurią tiklai jisai dar galėjo matyti.

Eikš su manim

Eikš su manim nusilenkti išmintingai žolii kantrybei, kurios lėtai išsitiesia, numintos sunkaus žmogaus užkalbimo Gulkis greta manęs ir dangus tarsi galinga verdėnė tave pasauks savo gelinę. Tada įsivers tavo nerimas kartu su medžio syvais į jos didį aukštį. Ir stovėk taip. Priešais horizontas panašus į jūrą, kurioje žali miškingi siluetai ir baltos prasišviečiančios sienos piešia povandeninį miestą. Poetas tavo sieloje iškari nubus ir tauriame ilgese išsimaudys.

Rašytojo gimtinėje

Pažymint rašytojo Jono Biliūno 100-ąsias gimimo metines, jo gimtinėje Niūronyse po restauracijos duris atvėrė memorialinis namas-muziejus. Rašytojo name-muziejuje lankytojai išvysta naują, papildytą knygomis, nuotraukomis, dokumentais ekspoziciją, su įdomumu užsuka į kambarį, kuriame rašytojas ilsėdavosi... Restauruojant pastatą buvo kruopščiai prisilaikoma projekto, kuris sudarytas remiantis istorine sodybos apybraiža, vietinių gyventojų prisiminimais. J. Biliūno sodyboje Niūronyse stengtasi viską išlaikyti ir atkurti taip, kaip buvo dar esant gyvam rašytojui.

[Rašytojo Jono Biliūno gimtuosius Niūronis dabar vėl užsuka gaustos ekskursijos, turistai.

Vyt. Bagdono nuotr.

Ankstl pavasarl

Pagaliam vėl saulutė r...
debesų slenkstį
ir metė aštrų žvilgsnį į namus
Tiklai dabar pastebėjome, kokie murzini mūsų stiklai ir kiek dulkių nugulusių ant baldų, ant knygų.

Truputis džlaugsmo

Tu liūdi, kad pilki debesys šiandien paslėpė dangų ir kad groja lietus lyg snuduriuojant. Bet pasilenk virs tų žolų —

Ir štai: melsvame žiedelyje matysi visą dangaus bedugnę.

Po lietaus

Medžiai rūpestingai žaliais pirštais deda po vieną saulės briliantą ant kiekvienos žolėlės kaktos. Kiek daug romių princesių! Tiklai vėjo nėra...

Siaubas

Drovi balta plaušakė Sklando spinduliuojančiam ore

Pateko į saulės ratą ir — Keista — ji pasidarė juoda. Visai juoda.

Išvertė Vygandas Rackaitis

Ištirpo viskas: rūkas, upė, sviečiantys rugiai, net ašarų nebėr. Vėl braidau viena, mindau skruzdžių takus ir laukiu stebuklo — rugpjūčio šviesos. Gal surasiu papardio žiedą, pražystantį tik Joninių naktį gal vėl sutiksiu savo pasaką, paliklį kažkaise tarp mėlynųjų šilų... Zita Putrimaitė, moksleivė

Svėdasai
JANINA ALEKNAVICIENE

Kai nesvarbu

Blogai, kai neskauda Ir net neskaudės. Blogai, kai neaitrina Niekas širdies. Blogai, kai jau galit Sėdėti ramus, Nors vėjas vakaris Vėl plėšo lapus. Blogai, kai nesvarbu, Kalbėt ar tylėt. Kai niekas nesvarbu. Nedaromos klaidos. Ir bėga minutės. Kaip smėlis palaidas.

KNIEK IYVINIS
DARTAS

3 psl. 1979. VI. 16

GENOVAITE - CIKANAVICIUTE

Lietuva

Aš — liepa,
Aš — šaltinis.
Atsigert ar ateisi,
Kai iš nuovargio
Links keliai?
Nuplaut dulkių
Nuo lūpų
Ar ateisi,
Kad būtų skaidrus
Vėlei kelias?

Aš — lietus.
Ateik — nusiprausi.
Aš — saulė.
Ateik — susildysiu.
Aš — daina.
Ateik — paguosiu.
Aš — motina.
Ateik — priglausiu.
Tik ateik ištroškęs —
Pagirdysiu.

Ar beržų daina utilo...

Miesto mūrai paviliojo,
Ir beržų daina utilo —
Vėjo ilgesio giesmė.
Kur tu, motina senoji? —
Svirtis girgždanti stovėjo.
Kai žvilgsniu mus palydėjai —
Sielos spindesio versmė.
Kurgi tu, vaikystės slenkstį?
Ar girdi? — Tai vėlei šaukia
Grįžt į gimtąją palaukę
Ir prie židinio sušilt.
O norėčiau rytą anksty
Saitą pievų rasą braukti
Ir, saulėtekio sulaukus,
Su visais į darbą kilt.

Kurkleliai

VYTAUTAS LUKOSIONAS

Pavasaris

Vyšnia, antai, ir vėl jau krauna žiedus
man po langais, ir vėjas neramus
siubuoja liepos šaką.
Gili mėlynė šaukia vėl į tolj,
kur girios ošia, kur vyturio giesmė
raukus skardena meilės varpeliu...

Mes čia seniai jau buvom,
esame ir vėl ateisim
paliešti rankom baltą vyšnios žied-
lakštingalos giesmės pasiklausyti,
su upeliu pasikalbėti, antai,
kuris palaukėje čiurlena,
ir pamojuoti beržo šakele...

Mokyklinio valso naktis

Užkelta iš 2 pusl.

stropus. Ir iš pat pirmų dienų reikia žinoti, kad aukštojo mokykloje mokytis sunku. Kad penki ar šeši metai institute — tai ne laukiamas gyvenimo, ne pasirušimas jam, o ten — universitete, akademijoje ar institute ir yra pats gyvenimas, darbo gyvenimas. Gal pats įdomiausias, nes sunkus, sudėlingas, savarankiškas.

Tik nepamirškite išsėję, kad gėrio ir teisingumo, pareigos ir garbės, sąžiningumo ir padidėjusio išmokti kaip taisyklių negalima. Kad tie žodžiai taptų konkrečia gyvenimo elgesio norma, reikalingi kasdieniniai konkretūs pratimai, gyvenimo pamokos. Tų pamokų nepakeičia gražūs žodžiai, mintimis, svajonėmis. Gražūs žodžiai ir liks gražiais žodžiais. Daugiau nieko. Norint būti geru, reikia iš tikrųjų būti geru patiriam.

Paziūrėkite: lyg grožio elektras palietas aplink. Mūsų gyvenimo oras juo pripildytas. Ir gimsta noras būti geresniu. Būti geresniu — tai reiškia išauginti brandesnę duoną tarp, padaryti tobulesnes stakles, parašyti geresnį eilėraštį, sukurti skambesnę dainą, išgdyti sunkų ligonį, įveikti neritškumą, nevertinti kitą žmogų vien iš savo patirties ar nu-girstų kalbų, padėti paugliui suvokti savo gyvenime, paremti, padėti, palaikyti. Užkirsti kelią niekšybei, veid-

mainiavimui, juodam šmeižtui, abejingumui — tai taip pat reiškia būti geresniu. Ir matyti darbe poeziją, grožį, prasnę, kaip artojas jaučia banguojančių jėgų lauko grožį. Ir džiaugsmą, ir laimę, o laimė lengva nebūna. Ji visada pasiekama kovoje, nugalinti sunkumus, kliūtis. Laimė — tai materialus mūsų darbo įkūnijimas, tai mūsų darbo įsikūnijimas, tai mūsų nemirtingumas, tai svajonės skrydis.

Aš manau ir tikiu, kad mes šiandien esame tokiam kultūros išsivystymo etape, tokiam kultūros lygyje, tokiam mūsų tarybinio gyvenimo ritme, kuris vis labiau daro įtaką žmogui, jo samonei, jo protui. Tokia mūsų gyvenimo tikrovė. Bet nepamirškime, kad reakcija dar stipri, klatinga. Buržuazinis pasaulis stengiasi įpiršti dar daug „gražių ir pigių blizgučių“, siekdamas išstumti iš žmogaus visa, kas žmogiška. Iki kokio moralinio kritimo lygio galima prieiti, kalba ir toks faktas: amerikiečių lakūnas, kuris valdė lėktuvą su atominė bomba, kad ją numestų ant Chiosos, pavadino jį, tą lėktuvą, vardu... savo motinos vardu! Koks fariziejiškumas ir veidmainystė! Molina — gyvybė! Ir atominė bomba — šimtai, tūkstančiai mirčių, tūkstančiai sudegintų, sužalotų vaikų, motinų! Todėl mokėkite teisingai vertinti įvykius, žmonių poelgius — vertinti iš klasių pozicijų, iš žmogiškumo, humanizmo pozicijų.

Ir dar — tikras ir prasmingas žmogaus gyvenimas neįmanomas be tampraus ryšio su Tėvyne, be žmogaus dvasinių ieškojimų suvokimo. Juk žmogaus siela — tai Tėvyne, tai jos skausmas, nerimas, degimas. Tai savęs suvokimas ne tik, kaip žmonių atstovo, bet kaip daigelio to lauko, kurį arė ir sėjo tavo protėviai. To lauko, kurį laistė tėvai ir vyresnieji savo prakaitu ir krauju. Tik tada tikrąją prasnę ir vertę įgyja gyvenimas, tas kelias, kuriuo tu eini, tas darbas, kurį tu atlieki, ta kova, kurią tu kovoji. Kai aš kalbu apie tai, man visada iškyla nemarus Lenino veidas. Stai žmogus buvo, yra ir bus amžinas! Jo nemirtingumo šviesa nušviečia ir ateities kelius, pašauks į žygdarbius vardan tiesos, vardan gyvenimo daug karštų širdžių... Tegul ir laivoji, mielas abituriente, išgirs tą gyvenimo šauksmą žengti pirmyn. Atiduok mūsų didingam laikmečiui savo svajones, mintis ir jausmus — ir iš tikrųjų busi laimingas!

Nepamiršk, kad ne kiekviena obelis, išauginusi gražų vainiką, stiprias šakas, gali duoti vaisių. Viskas priklauso nuo to, ar stipri jos šaknų sistema, ir kokia ją maitinanti dirva, kokios bus oras jos žydėjimo laikui... Taip ir žmogui, jo veiklai, darbui būtinas tamprus ryšys su gyvenimu, gilus pilietiškumas, aistringumas, neapy-

kanta visam tam, kas žemina žmogų žmogų. Apie tikrąjį žmogų sako: „Jis buvo didis savo liaudies sūnus“. Didesnio pagyrimo nėra ir būti negali. Juk pati ištikimiausia ir pati nuoširdžiausia meilė — tai sūnaus meilė. Mylėti savo liaudį sūnaus meile, — tai reiškia: džiaugtis jos pasiekimais, laimėjimais, pergyventi ir kovoti, matant trūkumus, nesėkmes, bėdas, formalizmą, aplaidumą, abejingumą...

Tik toks žmogus visada bus su sava pasaulėžiūra. O be pasaulėžiūros negali būti žmogaus, negali būti kovotojo, gynėjo. Tik toks žmogus turi savąją autobiografiją. Autobiografija — tai vienintelė knyga, kurią žmogus rašo visą gyvenimą. Jūsų knyga, mieli abiturientai, šiandien atversta. Daug kas jūsų laukia ateityje: mėgiamas darbas, pirmas atradimas, pirmoji nesėkmė, pirmas didelis džiaugsmas, pirmoji skriauda, skausmas — visko bus gyvenimo kelyje. Bet būkite visada sąžiningi, drąsūs, dori, kilnūs, ištvermingi — visada būkite pačiu savimi.

Dabar jūs veržiatės pirmyn į aukštumas, bet nepamirškite, kad ir mūsų tikrovėje dar yra klampynių. Į jas ne vienas neapdairus pateko. Gal netikėjo jų jėga, o paskui jau vėlu, nerado kelio grįžti atgal. Viena iš tokių klampynių — tai alkoholis ir jo aplinka. Tai ne juokinga. Ir netiesa, kad ta aplinka nepavojinga. Ta aplinka įtraukia įvairių profesijų, įvairaus išsilavinimo žmones. Ir ne taip jau nekalta ta aplinka. Ji pavojinga jau tu, kad yra. Paziūrėkite į alkoholio vergus — tai žmonės, kurie turi savąjį „gyvenimą“,

savo buitį, savo vynu ir duonos įsigijimo būdus. Pagaliau jie turi ir savo filosofiją — gyventi nieko neveikiant, nieko nesiekiant, tik apsvaigimo. Ir žmogui, kuris neišlaikė šių dienų gyvenimo ritmo, tam žmogui yra kur nusiristi. Takas pramintas. Jam yra galimybė pasitraukti nuo sunkiųjų. Pasitraukti nuo visada sunkaus ieškojimo — surasti save tarp žmonių. Pasitraukti, įsirašyti į tų „lengvųjų“ tarpą, kur nieko nereikalaujama ir nieko nesitikiama. O juk tie žmonės dažniausia nieko neturi: nei pastovaus darbo, nei namų, nei šeimos, nei savojo kelio, nei savojo gyvenimo. Gyvenimas — be gyvenimo! Ivertinkite slypintį pavojų, nepasukite tuo keliu, nenuklyskite į tą žmogui gėdingą taką, nors ir kaip sunku kartais būtų...

Visada žinokite, kad viena iš didžiausių žmogaus dorovinių vertybių — tai jo žodžių ir veiksmų vienybė. Todėl niekada nemėtykite žodžių, nešvaistykite jų be įsitikinimo, kad po jų seks veiksmas. Geriau nepriimti jokio sprendimo, negu priėmus jo nevykdyti. Tada sąžiningumas taps tavo gyvenimo savastimi. Tuomet ne tik nepakils ranka paimti sveltimą daiktą, bet tu negalėsi pameluoti ir mylimai mergaitei ar savo išrinktjam. Darbe rasi jėgų pripažinti klaidą ir ją ištaisyti. O padarumas ir sąžiningumas taps tuo skydu, kuris saugos tave nuo pagundų, nuo menko egoizmo, nuo žemų poelgių. Tik sąžiningumo ir padarumo dėka tu pajusi, kaip malonu ir džiugu yra „pergalėti save“. Tai gimdo

tikėjimą savimi, gimdo pasitikėjimą, o tai visų pergalių pagrindas.

Abituriente! Vakar tu išlaikė paskutinį mokykloje egzaminą. Gal ką ir pamirši iš to, ką atsakinėjai egzaminų komisijai. Bet niekada nepamiršk, kad 11-liko metų mokykloje tu mokeisi ne tik linksniuoti * daiktavardžius, juos pakeisti įvardžiais. Mokeisi lygtyse surasti abu nežinomuosius... Tu juk augai ne tik nuo mažiausio suolo iki palies didžiausio. Tu augai ir mokeisi suprasti daug ką iš to, ko nepaklaus ne viename griežčiausiame egzamine. Tu mokeisi draugauti, mokeisi būti ištikimas, mokeisi sakyti tiesą į akis, ginti savo įsitikinimus, mokeisi mylėti ir atsakyti. Daug ko tu mokeisi, ir mokykla tau padėjo. Prisimink ją.

Tu išaugai. Dabar viskas bus kitaip, galvoji tu. Taip, dabar viskas bus kitaip...

Pasistenk visur susepti.

Tiems, kurie nori visur susepti, pasiseka padaryti daug.

Ryt tu jau iš tikrųjų būsi suaugusiųjų tarpe, gyvensi suaugusio žmogaus gyvenimu. O šiandien — dar tavo ji mokyklinio valso naktis!

Tegul ji paliks tau kilnų, šviesų ir gražų prisiminimą. Kad ir po daugelio metų norėtum dar sugrįžti į šį vakarą, kad ir kaip toli bebūtum, vis girdėtum nuostabaus valso garsus...

Sėkmės tau, suaugęs žmogau!

J. Markuckas
Troškinių vidurinės mokyklos direktorius

Du „Aukso obuolius“ pelnė mūsų respublikos dailininkai, ir abu jie „atriedėjo“ į Steponavičių šeimos kolekciją. B. Zilytė šį aukščiausią Bratislavos tarptautinės vaikų knygų iliustracijų bienalės prizą pelnė už iliustracijas J. Rainio „Aukso sielėlių“, o A. Steponavičius — K. Kubilinsko „Varlei karalienė“. Steponavičių kolekcijoje yra taip pat Leipzigo ir Atėnų parodų aukso medalių bei prizai, sąjunginių konkursų laureatų diplomai. Už piešinius A. Liobytės knygai „Pasaka apie narsią Vilniaus mergaitę ir galvažudį Žaliabarzdį“ B. Zilytei paskirta Respublikinė premija. Dailininkų Steponavičių išmoningi kuriniai puošia „Nykštuko“ kavinę Vilniuje, Val-kininkų vaikų sanatoriją.

NUOTRAUKOJE. Birutė Zilytė su vyru — žinomu dailininku Algirdu Steponavičiumi ir dukra Daina Steponavičiute, kuri taip pat pasirinko vaikų knygų iliustratorės specialybę.

A. Sabaliausko (ELTA) nuotr.

SPORTAS

Rezultatas 1:0

Anykščių miesto stadione vyko eilinės LTSR „Nemūno“ aukščiausios grupės futbolo rungtynės. Vietos „Automobilisto“ komanda susitiko su Radviliškio „Technikos“ futbolininkais.

Nepasakysi, kad šias rungtynes su radviliškietais žaidė anykštėnai nekovingai. Jie dažnai atakavo varžovų vartus. Per pirmąsias dešimt minučių prie svečių vartų buvo pakelti keturi kampiniai ir pavojingose vietose buvo paskirtas baudos smūgis, tačiau netikslus „Automobilisto“ komandos futbolininkų smūgiai nenuginklavo „Technikos“ komandos vartininko.

Tik 40-oje minutėje gražus derinėlis svečių baudos aikštėje, ir puolėjui K. Berezauskui tiksliai stipriu smūgiu pavyko kamuolį nukreipti į radviliškietų komandos vartus.

Kėlinys baigėsi rezultatu 1:0 aikštės šeimininkų naudai.

Antrajame kėlinyje vyko ne mažiau įdomi dvikova. Jau penktoje minutėje V. Leščius labai pavojingai atakuoja svečių vartus, bet smūgis netikslus. Penkioliktoje minutėje puolėjas A. Bugenis prasiveržęs pro varžovų gynėjus, turėjo realią

progą rezultatą padidinti, bet smūgiuotas kamuolys atsimušė į vartų skersinį. Įpusėjus kėliniui, anykštėnų atakos neatsilūgsta.

Už netaktišką elgesį aikštėje rungtynių teisėjas K. Burneikis pašalino iš aikštės du „Technikos“ komandos futbolininkus ir vieną „Automobilisto“ žaidėją.

Likus aikštėje 9-iems Radviliškio komandos žaidėjams, buvo sunkiau žaisti. Aikštės šeimininkai, stengdamiesi pasiekti įvarčių, skubėjo, atakos stengėsi užbaigti verždamiesi per centrą. Svečiai žaidė sutankinta gynyba.

Iki antrojo kėlinio pabaigos nė viena komanda įvarčių nepasiekė. Rungtynės tarp Radviliškio „Technikos“ komandos futbolininkų ir vietos „Automobilisto“ baigėsi rezultatu 1:0 anykštėnų naudai.

A. Nemickas

Telks konsultacijas

Anykščių rajono prokuratūros darbuotojai nuo šių metų birželio 20 dienos Anykščių rajono prokuratūroje teiks juridines konsultacijas piliečiams darbo dienomis nuo 9 iki 11 valandos ir papildomai po darbo valandų — trečiadieniais nuo 18 iki 20 valandos.

V. Rinkevičius

Anykščių rajono prokuroras

Redaktorius ST. VINCIONAS

Gyventojų dėmesui

Anykščių dujų ūkio eksploatavimo kontora priima iš kaimo vietovėje gyvenančių asmenų pareiškimus dėl dujų įrenginių montavimo, perkėlimo, pakeitimo, dujų įrenginių įsigijimo. Pareiškimai priimami kiekvieną darbo dieną nuo 8 iki 17 val. Pareiškimuose turi būti šios atžymos:

a) kad ūkio valdyba sutinka gyventojus aprūpinti dujomis,

b) kad ūkio dujų ūkį aplarnaujantis personalas patikrino patalpų sąlygas, kur bus įrengiamas dujinis įrenginys.

Pateikus pareiškimą, visi gyventojai šeimoms nariai, vyresni kaip 14 metų amžiaus, turi praėti pirminį instruktažą, kaip saugiai naudotis dujiniais prietaisais. Instruktažai pravedami kontoros patalpose tokiu laiku:

a) pirmadieniais, trečiadieniais, penktadieniais nuo 16 val.,

b) antradieniais, ketvirtadieniais nuo 10 val.

Taip pat priimami pareiškimai gyventojų, norinčių individualiuose namuose įsirengti buitinius šilumos generatorius, dirbančius skystu kuru.

Tuo pačiu skysto kuro abonentams pranešame, kad nelaukiant šildymo sezono, vasaros laikotarpiu užsipildytų rezervuarus skystu kuru. Prasidėjus šildymo sezonui, rezervuarai skystu kuru bus užpildomi pagal užsakymus eilės tvarka.

Administracija

Dėkoja

Reiškiamė nuoširdžią padėką „Gimtosios žemės“ kolekto pirmininkui A. Abraškevičiui, valdybai, vairuotojams, Svetimo skyriaus vedėjui, Viešintų vidurinės mokyklos kolektyvui, rajono pedagogams, Radijo ir televizijos stoties darbuotojams, rajono med. darbuotojams, bendradarbiams, giminėms, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant Mykolą Vižny.

Zmona ir artimieji

Reikalinga

Anykščių TSO reikalingi: mūrininkai, betonuotojai, dailidės, staliai, šaltkalviai, I-II klasių vairuotojai, kompresorininkai.

Kreiptis į kadry skyrių adresu: Anykščiai, Gegužės pirmosios g-vė Nr. 27 arba skambinti telefonu 5-19-84.

Administracija

Anykščių MEV vyresn. inžinierių — ruožo viršininką JONĄ PALIULĮ nuoširdžiai užjauciamė, lo mylimam tėveliui mirus. Anykščių melioracijos eksploatavimo valdybos vandens takų remtininkai

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvs, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 67352 Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tir. 11.083. Užsak. Nr. 1027

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18 46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбас» («Коллективный труд») — орган Анишкяйского районного комитета КП Литвы и Анишкяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)